

Житомирська обласна
універсальна наукова
бібліотека імені О. Ольжича

Відділ соціокультурної
та інформаційно-видавничої діяльності

Житомирська обласна
універсальна наукова
бібліотека імені О. Ольжича
у дзеркалі преси
у 2014 році

ДАЙДЖЕСТ

Житомирська обласна універсальна наукова бібліотека імені О. Ольжича у дзеркалі преси у 2014 році

Дайджест

Видання вміщує фотокопії надрукованих в пресі Житомирської області 2014 року матеріалів, що розповідають про соціокультурну роботу Житомирської обласної універсальної бібліотеки імені О. Ольжича.

Бюлетень підготували:
С. С. Бовсуновська, В. В. Косенко

**Відділ соціокультурної
та інформаційно-видавничої діяльності
ЖОУНБ імені О. Ольжича**

м. Житомир, Новий бульвар, 4, кім. 27
Тел. (0412) 37-34-65
E-mail: sikm@lib.zt.ua

«РІЗДВЯНИЙ ПОДАРУНОК» НАТАЛІЇ ОРЖЕНІК

Вже доброю традицією стало відкриття в Житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці імені О.Ольжича персональних виставок художніх митців нашої області. У січні цього року презентовано для самобутніх і надзвичайно цікавих проекти.

Першою представила свої роботи майстер народної творчості художнього різьблення по дереву Наталія Орженік. Її виставка виробів декоративно-ужиткового мистецтва «Різдвяний подарунок» налічує 35 картин, вирізьблених з дерева, а також майже три десятки дерев'яних коників.

Кожна робота майстрині вражає філігранністю та неповторністю персонажів. Добру усмішку викликають картини, де головними героями є кумедні звірята, їх своєрідні романтичні історії. Цікавим є

прочитання й знаків східного гороскопу у виконанні художниці. Біля цієї експозиції завжди багато відвідувачів, адже кожен прагне віднайти свій знак гороскопу, розтлумачити його значення, закладене в основу авторкою.

Колекція дерев'яних коників, які здавна в Україні були улюбленою дитячою іграшкою, пробуджує ще й бажання творити самостійно, бо частину виробів майстриня розфарбувала на свій смак, а частину залишила без розпису, ніби зупинившись на півдорозі, а відтак хочеться взяти до рук пензлика і створити власну іграшку.

Хоча Наталія Орженік мешкає в Романові, її роботи добре знають як у Житомирі та області, так і за її межами. Вона єдина на Житомирщині жінка, яка створює художні роботи технікою різьблення по дереву. Як розповідає сама майстриня, її натхненником у творчості став тато, який, як і Наталин дід, був теслярем. Вони добре майстрували столи, лави, вікна та двері.

— Я вперше зайшла до татової майстерні і взяла різець в руки, коли була безробітною, — згадує Наталія Орженік. — Просто важко було сидіти без діла, а відтак знайшла відраду для душі. Зараз працюю за фахом, я медсестра, але продовжую творити...

З роками різьблення по дереву стало для художниці справжнім захопленням, її майстерність постійно зростає. Варто зазначити, що в 2009 році пані Наталії було присвоєно почесне звання майстра народної творчості художнього різьблення по дереву. А в 2011 році згідно з указом Президента України вона стала стипендіатом як молодий майстер народної творчості.

Нині Наталія Орженік бере активну участь в міських, обласних, всеукраїнських та міжнародних виставках традиційного народного, сучасного декоративно-ужиткового мистецтва. Її не раз нагороджували грамотами та подяками, а роботи відзначали в числі кращих на представницьких форумах усіх рівнів.

Якщо ви ще не знайомі з роботами Наталії Орженік, то поспішіть на її персональну виставку. Гарний настрій — гарантовано.

«СВЯТІ ІМЕНА» ВІД АЛЛИ ВОЛОШИНОЇ

Відкриття персональної виставки іконопису Алли Волошиної "Святі імена" припало на чудове свято українського народу - свято Василя, або Старий-Новий рік. У цей день і сама майстриня відзначала власний день народження. Отож, подивитися на нові витвори таланту Алли Олексіївни, привітати її із знаменною подією і святом до обласної наукової бібліотеки прийшли її друзі, колеги та шанувальники.

Представляючи свій новий доробок, авторка розповіла, як важливо для художника знайти свою нішу:

- Десь до 30 років ти можеш випробовувати різні техніки, шукати свій шлях, а коли приходить зрілість, вже обираєш те, що найближче до душі. Саме іконопис виявився для мене найцікавішим. Це надзвичайно потужний пласт для пізнання традицій, адже є канони іконопису, які не можна порушувати. От на цій виставці представлені ікони візантійсько-грецького стилю і декілька ікон тригірських, тобто - це вже наші ікони українські, волинські. Це якраз те, що цікавить мене останнім часом, - розвиток традиційної української ікони.

- Нині зростає цікавість людей до іконопису, і це радує, - зазначив у своєму вітальному слові отець Валерій. - На цій виставці мого друга, Алли Волошиної, ми бачимо роботи канонічного письма. Це ікони подакладні або сімейні, ікони кюдні. Як бачите, є ікони Спасителя, Богородиці та різних святих. Кожна робота неповторна. Я дуже ціную творчість Алли Олексіївни, сам просив її написати кілька сімейних ікон. Добре, коли люди замовляють обереги для своєї дитини та родини.

Багато ікон майстриня дарує своїм друзям та рідним. Як сама зізнається, це додає їй натхнення та радості від творчості. Нині її самобутні твори прикрашають приватні колекції України та багатьох країн світу.

Часто роботи Алли Волошиної експонуються на різних виставках та етнографічних форумах. Лише минулого року її творчі доробки були представлені на Національному благодійному Великодньому ярмарку в "Українському домі" (м. Київ), на I Всеукраїнському фестивалі майстрів народної творчості "Переяславський ярмарок" (м. Переяслав-Хмельницький), на фестивалі традиційних мистецтв та ленд-арту "Цара Бесарабська" (м. Білгород-Дністровський), обласному святі декоративно-прикладного мистецтва "Майстерний червень" (м. Житомир) та етнографічних святах в Андрушівці, Чуднові, Романові та Олевську.

- Саме виставкова діяльність є певним мірилом роботи майстра, - впевнена пані Алла, - бо про художника перш за все говорять його роботи.

Дуже любить майстриня

спільні виставки з роботами своїх учнів, щоразу радіє за своїх вихованців, їхній успіх.

А.О. Волошина має архітектурну та педагогічну освіту. Як митцю, їй присвоєно почесне звання майстра народної творчості. Майже 14 років Алла Олексіївна працює в системі профтехосвіти. Нині вона викладач державного професійно-технічного закладу "Житомирське вище професійне училище сервісу та дизайну", викладає художні дисципліни.

Її колега по роботі Валентина Ткачук, заступник директора з навчально-виробничої роботи розповіла, що в училищі вже в цьому році планують навчати молодь професії "живописець". Алла Олексіївна отримає ще більше можливості передавати своє вміння, знання юному поколінню.

Всі виступаючі відзначили, що Алла Олексіївна Волошина - людина надзвичайно світла і добра. Певно тому у створенні такого специфічного виду образотворчого мистецтва, як ікона, вона досягла неабиякої майстерності.

Ярослава ПОЛИЩУК

ЗГАДАТИ І ОСМИСЛИТИ МИНУЛЕ

Нинішній 2014 рік оголошено в Україні роком учасників бойових дій на території інших держав, аби належним чином вшанувати громадян, які виконували свій військовий обов'язок поза межами країни. У лютому виповнюється і 25 років з часу виведення військ колишнього СРСР з Республіки Афганістан.

Працівники Житомирської обласної наукової універсальної бібліотеки імені О. Ольжича запалилися ідеєю вшанування пам'яті воїнів-афганців, людей, які загинули на чужій війні, пропали безвісти, а також тих, котрі повернулися з горнила війни додому до рідних.

Ольга Птіцина, бібліотекар відділу літератури з мистецтв розповіла, що до цієї дати підготовлено унікальну книжкову виставку "Афганістан: сум і пам'ять". - Справді сум і справді пам'ять, - говорить фахівець. - Ми створили не просто книжкову виставку, а багатопланий комплекс, що складається з кількох частин.

Основа його частина - це роботи житомирських художників, де окремим ваговим добором вирізняються полотна нашого відомого українського живописця-графіка Василя Вознюка. Його добре знають і в Україні, й далеко за кордоном, навіть самперед, як карикатуриста, що має власний стиль і гостре перо, малює влучні шаржі на політиків. Василь Вознюк має багато титулів і нагород, але мало хто знає, що художник у свій час теж служив у Афганістані. Його нинішні полотна - зовсім іншого ґатунку - присвячені якраз темі пережитого у Афганській пустелі, його друзям та побратимам.

Тему війни і миру також про-

довжують роботи наших професійних художників, взяті з обласного художнього фонду. Деякі картини вже демонстрували на виставці "45 паралель", що проходила кілька років тому у художньому салоні на вулиці Театральна. Знову оцінити змістову глибину полотен та майстерність їх виконання відвідувачі бібліотеки можуть завдяки Валентину Кузнєцову, який очолює громадську організацію мистецтв "Аполлон" і доміг в організації виставки.

Власне книжкова виставка "Афганістан: сум і пам'ять" подає загальну характеристику Афганської війни в її ретроспективі, а також торкається безпосередньо долі воїнів-афганців,

раскоха, Григорія Плюшкевича та інших відомих житомирських авторів. У кожній книзі - свій погляд на цю глибоку і болючу тему.

- Я ніколи не була в Афгані, - додала на закінчення Ольга Андрієвна, - але формуючи виставку, працюючи над матеріалами, зрозуміла одне - ми не матимемо майбутнього, якщо не осмислимо і не пам'ятимемо минулого.

Ярослава ПОЛІЩУК

які живуть у нашому краї. Матеріали про сучасників, опубліковані у періодичних виданнях, об'єднано під рубрикою "Афганські дороги Житомирщини".

Серед книг про війну в Афганістані вирізняються твори Анатолія Шмалюка, відомого поета, письменника, який також заснував літературно-музичний фестиваль вшанування воїнів-інтернаціоналістів "Розстріляна молодість". Поруч твори Петра Та-

Місто. — 2014. — № 6 (13.02). — С. 2

ЯК МИРОСЛАВ ДОЧИНЕЦЬ ЗМУСИВ ЖИТОМИРЯНКУ НАПИСАТИ КНИГУ ПРО ГРИБИ

Неймовірно теплою та доброзичливою стала зустріч шанувальників художнього слова з відомим українським письменником Мирославом Дочинцем, що відбулася нещодавно у стінах Житомирської обласної наукової універсальної бібліотеки імені О. Ольжича.

Взагалі подія охоплювала три етапи: це власне спілкування сина Закарпаття, письменника, журналіста та автора цілої низки книг Мирослава Дочинця; представлення свого роману "Бота Фікс" засновником львівського видавництва "Апріорі" Юрієм Ніколишином, а також презентацію книги Людмили Журавської "У пошуках грибного царства". Однак, кожен виступ був ніби продовженням єдиного діалогу про сутність людського буття, про єдність людини і природи, пізнання одвічних істин.

Ім'я Мирослава Дочинця досить добре відоме серед читачів, насамперед, завдяки його творам про карпатського мудреця Андрія Ворона, який прожив складне й насичене життя. Перший твір про цього героя "Многі літа, благі літа. Заповіді 104-річного Андрія Ворона - як жити довго у щасті і радості" вже став бестселером. Його кілька разів перевидавали і загальний тираж нині складає понад 300 тис. примірників. З величезним зацікавленням сприйняли українські читачі й книги "Вічник" та "Світован". Остання книга - "Світован" - цього року номінується на Національну премію України імені Тараса Шевченка.

Спілкуючись з житомирськими читачами, Мирослав Дочинець переконував, що його герой, Андрій Ворон, зовсім не мольфар чи якийсь чарівник, як дехто вважає. Він - проста людина, яка має осмислений і пронизаний істинною духовністю устрій життя. Так при бажанні може жити кожен. Безцінні крихти набутих знань і вмінь мудрого старця, вивірені 100-літнім досвідом, на думку автора, можуть прислужатися усім.

Мирослав Дочинець розповів про те, що третя книга "Світован" написана нещодавно, але вже протягом місяця друкується третій її тираж. Це

свідчить про зростаючий інтерес до творів такого гатунку. Сам автор називає трилогію про Андрія Ворона книгою школи духу, яка виховує людину й допомагає їй самоствердитися.

Юрій Ніколишин, презентуючи свій роман "Бота Фікс", зазначив, що у його творі зібрано багато емоцій та переживань, які важко передати у щоденному спілкуванні, а тому його можна описати як молитву письменника до Бога. Він вважає, що людина - це істота метафізична й містична, а не просто фізична, оскільки вона не може жити, задовольняючи лише власні матеріальні потреби.

- Наше життя - це казка, а людина сама є найбільшим дивом, - переконаний молодий письменник.

Юрій Ніколишин вважає, що частина творів вітчизняної та світової літератури мають деструктивний вплив на читача, принижуючи його як особистість. Постійні нарікання на життя, сльози, трагедії, які в них описані, - це докази того, як людина може гнівити Бога. Автор наголошує, що роман "Бота Фікс" зорієнтований на молодь, оскільки прагне показати, в чому полягає сенс життя.

- Писати книгу я ніяк не збиралася, - повідала слухачам Людмила Журавська, трепетно тримаючи у руках свою першу ластівку з таємничою назвою "У пошуках грибного царства". - Просто змалку люблю ліс, обожнюю збирати гриби, вивчати їх. Цю любов мені передав тато, який працював лісником і сам був до

глибини серця залюблений у цей дивовижний світ. Коли я прочитала книгу Мирослава Дочинця "Вічник", збрала всі свої матеріали про гриби, що колись друкувала у пресі, й надіслала пану Мирославу в надії, що знадобляться йому в роботі. Проте у відповідь отримала справжній наказ: "Пишіть книгу про гриби!"

Чуття відомого письменника не підвело - книга Людмили Журавської досить самотужтя, таємнича і, водночас, пізнавальна та гарно ілюстрована - відразу привернула увагу читачів. Авторка зізналася, що матеріали про "характери" грибів, їхні цілющі властивості формувала роками, що рецепти приготування різних страв із грибів, які теж пропонує у книзі, випробувала не раз. Обіцяла всіх бажаючих навчити їсти білі гриби сирими та не боятися мухоморів, які, добре проваривши, можна сміливо вживати в їжу.

А ще Людмила Журавська, член національної спілки краєзнавців України, яку багато хто в Житомирі знає і як керівника клубу грибників "Веселка", що діє при обласній науковій бібліотеці, люб'язно запрошувала всіх на засідання клубу грибників, аби більше дізнатися про таїнства природи.

На закінчення зустрічі всі бажаючі могли придбати книги, поспілкуватися ближче з авторами та отримати від них автографи. А Юрій Ніколишин розповів про те, що він планує видати яскравий фотоальбом про Україну та пообіцяв, що до нього увійдуть і світлини із Житомира.

Ярослава ПОЛІЩУК

Особливу увагу в житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. О. Ольжича, привертає полчища з книгами з бібліотеки Конгресу США - іноземна рідкісна література, новинки та класика.

Тетяна Бєлєвєрова

Протягом 1993-1994 років Житомирська обласна універсальна наукова бібліотека ім. О. Ольжича отримала велику колекцію книг з бібліотеки Конгресу США у Вашингтоні.

Книжки надійшли з ініціативи колишнього земляка Ігоря Мухіна, який працював у бібліотеці Конгресу.

За його допомоги бібліотека ім. О. Ольжича поповнилася фондом сучасних, цінних та рідкісних книг, які надходили з-за океану протягом двох років. Нарешті книги з бібліотеки Конгресу США є дуже цінним і цінним подарунком не тільки для житомирян та міста, але й для всієї України.

У 1995 році Ігор Мухін пода-

рував бібліотеці книгу «Аліса в країні чудес» («Alice's Adventures in Wonderland»). Книга видана у 1097 році.

«Аліса в країні чудес» - відома казка, написана англій-

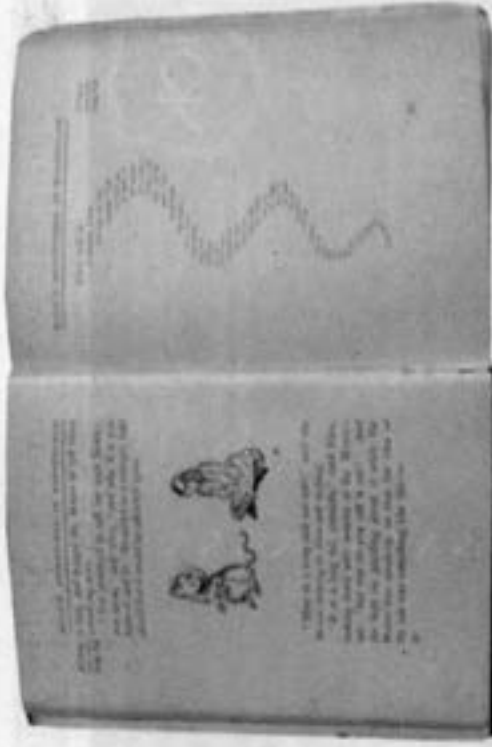
В Житомирі «Аліса в країні чудес» з бібліотеки Конгресу США

ським математиком, поетом та письменником Чарльзом Лютвіджом Доджсоном під псевдонімом Льюїс Керрол и вперше була видана у 1865 році.

«Яка ж це книга, якщо у ній немає ілюстрацій?». У підтвердження своїх слів Льюїс Керрол сам малював картини до виданих історій про дівчинку Алісу. Він не був геніальним художником, одначе зміг передати риси і характерні всієї головних героїв книги. Письменник звернувся за допомогою до професіонала - художника-ілюстратора Джона Теннієла.

Більше 300 художників всього світу малювали різних Аліс протягом багатьох років. Але найбільш значимим і доволі часто перевидаваними ілюстраціями є 20 картинок, виконаних Артуром Рокхемом. Його ілюстрації є першими кольоровими ілю-

страціями до книги. Насолодитися майстерністю книги, прочитати історію про Алісу в оригіналі може кожен бажаючий житомирянин.

20 хвилин. — 2014. — № 7 (26.02). — С. 7

Спроба іншого ритму

20 лютого цього року минуло 12 років із дня трагічної загибелі поета, письменника, художника, філософа, уродженця села Немильні Новоград-Волинського району Юрка Гудзя. Щороку Міжнародне поетичне братство Юрка Гудзя, яке очолює керівник літературного гуртка «Молода надія» ліцею №25 імені Миколи Щорса, поетеса Марія Рудак, та адміністрація обласної наукової універсальної бібліотеки імені Олега Ольжича організують вечори пам'яті нашого талановитого земляка.

І цього разу в актовій залі обласної бібліотеки зібралися всі ті, хто знав та є шанувальником творчості Юрка Гудзя. Серед них — директор бібліотеки, письменник Василь Врублевський; заслужений артист України, лауреат всеукраїнської премії імені Івана Огієнка, режисер Володимир Савченко; поет, лауреат літературної премії імені Володимира Свідзінського Анатолій Сірик; письменник Григорій Цимбалюк, літературознавець, поет Володимир Білобровець; поет, видавець Олег Левченко.

Вони хвилиною мовчання вшанували пам'ять журналіста, колишнього народного депутата України Якова Зайка та журналіста Сергія Черевка, які нещодавно померли.

Присутні переглянули документальний фільм житомирського тележурналіста, по-

ета, музиканта Євгена Лущикова «Юрко Гудзя. Спроба іншого ритму», відеозапис розповіді літературознавця Ніли Зборовської, у якій вона характеризує творчість Ю.Гудзя.

Володимир Савченко у своєму виступі подякував Марії Рудак, Олегу Левченку, Григорію Цимбалюку за збереження творчості Юрка Гудзя, видання його книг. Зазначив: особливо відрадно те, що нашого талановитого земляка знає та шанує молоде покоління.

Загалом захід видався теплим, камерним і головне — своєчасним. Марія Рудак звернула увагу на те, що Юрко Гудзя передбачив нинішні революційні події в своїй поемі «Барикади на Хресті». Його творчість — багатогранна, її ще потрібно осмислити сучасникам.

Марія ХІМИЧ.

Житомирщина. — 2014. — № 22
(28.02). — С. 10

■ До 200-річчя з дня народження Т.Г.Шевченка

**«Свою Україну любіть.
Любіть її... Во время люте,
В останню, тяжкую минуту
За неї Господа моліть».**

Тарас ШЕВЧЕНКО.

Шевченкіана Володимира Куткіна

У холі обласної універсальної наукової бібліотеки імені О.Опашки відкрилася виставка графічних творів відомого українського художника Володимира Куткіна (1926 — 2003). Це ілюстрації до творів Шевченка, виконані технікою ліногравюри, що зберігаються у фондах обласного краєзнавчого музею. Тому й присвоєна назва виставки — «Шевченкіана у творах народного художника України Володимира Куткіна» — привела на її відкриття багато людей, які щиро люблять і Тараса Шевченка, й образотворче мистецтво.

Директор Житомирського обласного краєзнавчого музею Лариса Грузська розповіла біографію художника. Володимир Сергійович Куткін народився 1926 року в Житомирі. Навчався у Київському державному художньому інституті. В 1950 році був заарештований органами КДБ і засуджений до восьми років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Достроково був звільнений у 1955 році за відсутністю складу злочину.

Певний час В.Куткін працював художнім редактором видавництва «Радянська школа», брав активну участь у виставковій діяльності. Із 1961 року став членом Спілки художників України. Він був нагороджений срібною медаллю міжнародної книжкової виставки у Ленінграді, у 2001 році удостоєний звання народного художника України.

Студенти Житомирського коледжу культури і мистецтв імені Івана Огієнка декламували уривки творів Великого Кобзаря, чим викликали щирі оплески присутніх.

Відбулося засідання за «круглим столом», на якому порушувалися історико-краєзнавчі проблеми, пов'язані з перебуванням Т.Г.Шевченка у Житомирі, ув'язнення його пам'яті. Про це, зокрема, говорили доктор історичних наук Іван Ярмошик, краєзнавець Георгій Мокрицький, музикознавець Ірина Копоть, мистецтвознавець Лідія Дахненко.

Виставка стала справжнім подарунком мешканцям Житомира до 200-річного ювілею від дня народження Тараса Шевченка.

Валерій КОСЕНКО.

Фото Олександра КОЛІСНОГО.

«Слово о полку Ігоревім»,

яке знаходиться в книгосховищі бібліотеки датується 1934 роком

Тетяна Бслобородова

Окрім стародруків на полицях книгосховищ Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Олега Ольжича можна знайти й більш сучасні видання. Але цінність їх буде не менша. Видання, яке демонструють особливим гостям міста

(часто датується тим же 1185 роком, рідше 1-2 роками пізніше). Проїняте мотивами слов'янської народної поезії з елементами язичницької міфології, за своїм багатством художньої мови «Слово» стоїть у ряді найбільших досягнень руського середньовічного епосу.

Видання з ілюстраціями, буквицями, заставками і кінцівками палехско-

читала журналіст «20 хвилин».

«Слово о полку Ігоревім» – найвідоміша пам'ятка давньоруської літератури. В основі сюжету – невдалий похід руських князів на половців, розпочатий Новгород-Сіверським князем Ігорем Святославичем у 1185 році.

«Слово» написано в кінці XII століття, невдовзі після описуваної події

го майстра Івана Голікова називають «Золотою книгою Палеха». За два роки роботи він досяг надзвичайної злитості художнього оформлення книги з її змістом. На сторінках вміло передані елементи епохи описуваних подій. Текст «Слово о полку Ігоревім» художник написав від руки стилем письма давньоруських літописів.

Про пересувну виставку дитячих малюнків «Національний банк майбутнього»

23 червня поточного року у відділі мистецтв Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олега Ольжича розпочала роботу пересувна виставка творчих робіт переможців II Всеукраїнського конкурсу дитячих малюнків на тему «Національний банк майбутнього».

В експозиції представлені творчі роботи 75-ти дітей з різних куточків України.

Діти, віком від 6 до 15 років, у своїх картинах зобразили Національний

банк, як основу стабільності національної валюти та банківської системи в цілому.

Дитячі роботи вражають своєю креативністю та оригінальністю. Кожна робота по-своєму диває унікальністю творчого задуму.

Виставка працюватиме до 7 липня 2014 року.

Запрошуємо всіх бажаючих відвідати виставку «Національний банк май-

бутнього», де ви зможете поринути у червений, яскравий світ дитячих мрій!

Управління НБУ
в Житомирській області.

Житомирщина.— 2014.— № 65 (27.06).— С. 12

■ Виставка

Про Майдан — лише серцем

У Житомирі відбулося відкриття першої персональної виставки художніх робіт вчителя історії Баранівської загальноосвітньої школи №2 Володимира Кравченка.

За допомогою пензля Володимир Ігорович намагався розповісти про події, що відбувалися у Києві, на Майдані, та красу Поліського краю. Художнику, який свого часу навчався у кращих майстрів Баранівського фарфорового заводу, це

вдалося. Портрети відомої української співачки Руслани Лихачко, активіста Євромайдану, козака четвертої сотні Самооборони Майдану Михайла Гаврилюка, студентів, інших активістів вийшли реалістичними.

— Я є свідком студентської Революції на граніті, Помаранчевої революції та Революції гідності, — говорить Володимир Кравченко. — До написання картин про київський Майдан мене підштовхнув вчинок старшого сина, який є студентом Києво-Могилянської академії. Він із своїми друзями був на Майдані з

першого й до останнього дня жорсткого протистояння, відстоюючи євроінтеграцію. Я ж допомагав, чим міг. У школі намагався донести дітям те, що відбувається там. Так з'явився портрет і Михайла Гаврилюка, який є гордістю нації, справжнім українцем. Його малювати було дуже легко. Остання робота колекції має назву «Ода радості».

Після Житомира Володимир Ігорович планує представити свої художні роботи на міжнародному літературно-мистецькому фестивалі «Лесині джерела», що відбудеться у Новограді-Волинському. А після цього, можливо, подарує їх якомусь музею. Історію народу в картинах приховувати він не збирається.

Володимир СОБОЛЬ.
Фото автора.

Житомирщина.— 2014.— № 72 (18.07).— С. 9

11

Вечір від Вечірко

Уп'яте зібрала своїх шанувальників у Житомирі письменниця Тетяна Вечірко. В залі мистецтв обласної універсальної наукової бібліотеки імені О.Ольжича відбулася репрезентація її чергової книжки «Хотелось бы верить». Авторка родом із Житомира, останніми роками мешкає в Дніпропетровську, але дуже любить рідне місто і часто приїжджає в гості, де на неї завжди чекають численні читачі та друзі. До речі, Тетяна активно бере участь в організації та проведенні міжнародного фестивалю авторської пісні «MI-CI-SOЛЬ».

Свій творчий шлях вона розпочала, друкуючи невеличкі історії в одній із дніпропетровських газет. Саме ці замальовки лягли в основу першої книжки Тетяни. На вечорі письменниця зачитувала як свіжо, так і відомі твори. Серед останніх користувачам мережі Інтернет полюбилась її мініатюра «За що я люблю українську мову?». Цього разу увазі шанувальників літераторка запропонувала продовження — «За що я люблю українську мову — 2?».

Прикрасили вечір музичні номери Олександри Джафарі та виконання творів Тетяни гостями.

Людмила ЗАЛІЩУК.

«Урожай—2014»: руками не чіпати

У Житомирі, в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олега Ольжича, відбулася виставка сільськогосподарської продукції «Урожай — 2014». Цього року члени житомирського міського клубу «Садівник», які є постійними читачами книгозбірної, представили вирощені на своїх ділянках овочі, фрукти та ягоди. Серед «істивних експонатів» було багато незвичайних. На жаль, куштувати їх не дозволили.

Сергій ЛИПКО.

Житомирщина.—
2014.— № 109
(14—17.07).—
С. 11

Житомирщина.—
2014.— № 76—77
(29.07).— С. 6

Бібліотеки міста пропонують

Марія
Шумко

Тел.: 097 71 797 859
tutestismust@gmail.com

Якщо раніше бібліотеки були місцем, де просто можна було почитати книжку, яка «припала до смаку», або ж знайти потрібний підручник, то тепер характеристика послуг, які надає бібліотека, значно розширилась. Заняття знайдеться для кожного, незалежно від вікової групи, захоплень та вподобань – читальні клуби, тренінги, семінари, навчальні проекти, цікаві проекти. Усе, чого душа бажає. Головне знайти те, що підходить саме вам.

Житомирська обласна універсальна бібліотека ім. Олега Ольжича

Відкрийте «Вікно в Америку»

Піри відділі літератури іноземними мовами ЖОУНБ ім. О. Ольжича функціонує інформаційно-ресурсний центр «Вікно в Америку». Проект відкрито за рахунок підтримки Посольства США в Україні. Відкриття відбулось у вересні 2004 року, з тих пір поповнення фондів бібліотеки англійськими виданнями відбувається постійно.

Остання місія Центру полягає у створенні взаєморозуміння між США в Україні та забезпеченні інформаційного доступу до інформації через книги, програми та інші ресурси усім громадянам незалежно від їхнього соціально-го статусу, політичних переконань, національності та фізичних можливостей.

В інформаційно-ресурсному центрі «Вікно в Америку» про-

водяться різноманітні заходи, які сприяють спілкуванню між українцями та американцями. Він відкритий для широкого загалу та містить інформаційний матеріал про США – уряд, культуру, літературу, історію, університети та бізнес. Також ви можете переглядати документальні відео та аудіо DVD-файли англійською мовою брати участь у проведенні лекцій, семінарів, круглих столів, дискусій, вікторин, презентацій з участю американських фахівців.

З усією бажаними займаються навчанням та удосконаленням англійської розмовної мови, граматики та ін. Заняття відбуваються щонеділя о 17:00 за адресою Новий бульвар, 4, м. Житомир. Телефон для довідок 37-34-65.

Карта поляка чекає на тебе

Якщо ви маєте мрію докопатися до історії польської мови, отримати «Карту поляка» та в майбутньому похити на навічання до Польщі, то Клуб «Спілки поляків України» – це саме те місце, куди вам потрібно завітати. Під час курсів вивчення польської мови з навчальні групи, які наби-

вересня, досконало знайомляться з культурою, історією, національними особливостями Польщі, а також ліпше таким чином зможуть наскладати екскурсантів та отримати «Карту поляка». Власник «Карту поляка» має право безкоштовно отримати візу на перебування, що дає право на балотування перетини кордону Республіки Польща.

детально працювати на території Республіки Польща без необхідності отримувати дозвіл на роботу.

Займаються в Польщі підприємницькою діяльністю на таких же підставах, що і польські громадяни.

користуватися в Польщі безкоштовною системою освіти на початковому, середньому і вищому рівнях на таких самих засадах, як польські громадяни, і одночасно звертатися за фінансовою допомогою та стипендіями, призначеними для іноземців, які навчаються у Польщі.

користуватися 37-відсотковою знижкою на залучення проїзду на території Польщі безкоштовно відвідувати державні музеї у Польщі.

Збори клубу відбуваються

щоразу об 11:00 у приміщенні бібліотеки. Щоб стати членом клубу, достатньо мати читальні квиток та бажання долучитися до вивчення польської культури.

Клуб із вивчення німецької культури та мови «Die Quelle»

У січні 2009 року відділ літератури іноземними мовами приєднався до проекту «Засвоєння абонемент (Україна)» Інформаційного центру (бібліотека Гете-Інституту в Києві, німецький культурний центр).

Проект «Засвоєння абонемент (Україна)» Гете-Інституту спрямований на забезпечення українських регіонів сучасними й актуальними матеріалами з Німеччини та про Німеччину.

Бібліотека Гете-Інституту в Києві надає свої фонди (200-300 примірників) у тимчасове користування читачам бібліотеки строком на 6 місяців. На абонемент видаються книги, компакт-диск, CD-ROM, відеозаписи, окремі DVD та настільні ігри.

Саме на базі проекту і функціонує клуб, учасники якого можуть вибрати цікаві для них матеріали та замовити до 350 одиниць

літератури на термін 5-6 місяців.

Будь-хто може завітати до кім. № ЖОУБ ім. Ольжича та стати безпосереднім учасником клубу. Засідання клубу проходять два рази на тиждень – у вівторок та четвер.

Діяльність німецькомовного клубу «Die Quelle» («Зрочень») на заняттях клубу малатама-

ють можливість ознайомитися з основами німецької мови, з ними залюбки займаються волонтери з Інституту іноземних мов ЖДУ ім. Івана Франка. Також з дітьми проводять заняття з привабливого мистецтва. Чудові витвори дитячої уяви стають окрасою відділу літератури іноземними мовами обласної бібліотеки.

З особливим радістю діти разом з волонтером постійно вивчають та повторюють новий вокабуляр за допомогою навчальних відео, кросвордів, загадок, тематичних пісень. Діти співають пісні та виконували рухи, розуміють нескладні вірші.

На кішталт дорослому клубу, заняття з малювання також проводять два рази на тиждень. Записують дітей батьки, отримуючи при цьому читальний білет для себе.

Житомир в об'єктиві місцевих майстрів

У рамках проекту «Житомирщина: мала вітчизна в моєму серці» в актовій залі Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Олега Ольжича, 9 жовтня відбулася виставка картин житомирської художниці Олени Славоної та фотографій В'ячеслава Майбороди, чиними роботами проілюстровані календарі.

Ініціатори проекту – видавці Марина та Валерій Косенки й Олексій Євенок.

Календарі – це перший крок до великого проекту, який буде показувати культурну спадщину нашої батьківщини. Перший календар називається «Житомир». Далі у вихіді планується календар «Житомирщина», а також календар натюрмортів від Олени Славоної.

Іх можна буде придбати у книжкових магазинах та переглянути в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олега Ольжича.

Ця виставка, за словами ініціаторів, незвичайна, оскільки вона репрезентує роботи різних жанрів та різних видів образотворчого

мистецтва. Один із перших відвідувачів виставки ось так сформулював поєднання двох, здавалося б, непоміжуваних мистецтв – фотографії В'ячеслава Майбороди та художниці Олени Славоної: «Еклектика!»

Представлені натюрморти Олени Славоної виконані в оригінальній авторській техніці.

«Фотографії – це розповіді про різні куточки нашої планети, які я роблю у вільний від роботи час. Є і наші поліські куточки, і гімалайські вершини, і міста Південної Америки. Особливо я люблю фотографувати людей і чим самим показувати їх духовність, внутрішній світ», – зазначає фотограф В'ячеслав Майборода.

Довідка від «20 хвилин»

В'ячеслав Майборода належить до того покоління фотографів, які розпочинали свій шлях у яскравий світ фотографії з легендарної камери «Смена-2». А сьогодні він – один із найвідоміших фотохудожників і кіномайстрів Житомирщини. На його рахунок чимало екстраординарних фільмів, присвячених відомим людям, урожденцям Житомирщини, а також не одна персональна виставка В'ячеслава побував на Тибеті в Гімалаях, у Південній Америці й Індонезії, в Індії і на Соловах. І де б він не знаходився, з ним завжди є його фотоапарат та відеокамера, які допомагають пізнати світ і робити його ближчим до кожного з нас. В'ячеслав Майборода очолює відділ «Кіно», телемистецтво Житомирського коледжу культури і мистецтв ім. Івана Огієнка. Є членом Національної спілки кінематографістів України та Національної спілки краєзнавців України.

Олена Славова – житомирська художниця, член Національної спілки художників України, викладач приватної дитячої художньої школи, засновниця та директор молодіжної громадської організації «Арт-Селес». Учасниця багатьох обласних, всеукраїнських, закордонних виставок.

20 хвилин. – 2014. – № 40 (15.10). – С. 8

Проект «Житомирщина: мала вітчизна в моєму серці» збирає однодумців

На початку жовтня у відділі літератури з мистецтва обласної наукової бібліотеки імені О.Ольжича відкрито унікальну виставку, яка поєднала роботи одного з найвідоміших фотохудожників і кіномайстрів Житомирщини В'ячеслава Майбороди та житомирської художниці, члена Національної спілки художників України Олени Славої. Саме ця виставка допомагає відвідувачам ширше ознайомитися з творчістю митців, які першими взяли участь у видавничому культурно-краєзнавчому проєкті «Житомирщина: мала вітчизна в моєму серці».

Багато хто із житомирців знає, що В'ячеслав Майборода належить до того покоління фотомитців, які розпочинали свій шлях у яскравий світ фотографії з легендарної камери «Смена-2». А сьогодні на його рахунок чимало неповторних фільмів, присвячених відомим людям, уродженцям землі житомирської, та не одна персональна фотовиставка. Майстер має пристрасть до подорожей і глибоке зацікавлення історією. Він побував на Тибеті, в Гімалаях, в Південній Америці, в Індокитаї, Індії. І де б він не був, з ним завжди, як нерозлучні друзі, – фотоапарат та відеокамера. Проте, як зізнається митець, найбільше любить повертатися із чергової подорожі, відкривати нові штрихи рідного міста.

– Мені, як краєзнавцю і я як корінному житомирцю, було дуже приємно долучитися до проєкту «Житомирщина: мала вітчизна в моєму серці», – поділилася пані В'ячеслава. – Сподіваюся, що світлина, об'єднані під назвою «Житомир в об'єктиві фотохудожника В'ячеслава Майбороди», котрі стали основою для створення настінного календаря, принесуть у кожен дім затишок і частинку шарму нашого древнього міста.

«Житомирські натюрморти Олени Славої» – так означено тематику ще одного настінного календаря на 2015 рік, який репрезентували на виставці. Художниця розповіла про свої роботи, виконані в оригінальній авторській (так званій змішаній) техніці, та теж поділилася враженнями від участі в проєкті.

Олена Славова – людина активна і цілеспрямована. Як художник, брала участь у всеукраїнських, обласних та закордонних виставках, мала персональні виставки у Житомирі, Києві, Одесі, навіть у Представництві ООН в Україні. Також вона є засновницею та директоркою молодіжної громадської організації «АРТ-село», бере участь у величезній кількості творчих проєктів та найбільше любить працювати з дітьми, вважає головною справою свого життя саме залучення дітей до прекрасного.

Хто з митців далі долучиться до проєкту «Житомирщина: мала вітчизна в моєму серці» – питання відкрите. До співпраці заохочують усіх бажаючих.

Один із організаторів проєкту, видавець Валерій Косенко, розповів, що задум такого культурно-краєзнавчого проєкту визрів давно. Боліли питання: чи ми, живучи у своїй рідній домівці, в рідному місті або селі, часто замислюємося наскільки прекрасна і неповторна наша мала батьківщина? Чи готові берегти, захищати її? Чи готові примножувати красу цієї землі, що породила нас і напоїла життєдайними енергіями? На долю Житомирської землі випало немало випробувань. Саме тому нам, нащадкам поліщуків, древлян і полян варто розповісти всьому світу, яка прекрасна і велична наша земля.

На жаль, літератури, туристичних буклетів, фотоілюстрацій про Житомир у книгарнях не так вже і багато. Що прогалину треба заповнити. Відтак видавці запрошують всіх, хто любить Житомир, краєзнавців, письменників, діячів культури, фотомитців і художників об'єднатися і долучитися до шляхетної справи – популяризації нашого краю.

Ярослава ПОЛІЩУК

Місто.— 2014.— № 41 (16.10).— С. 11

Ігор Оприлянський - лікар з пензликом в руках

Яскраві, соковиті фарби осіннього міста або тиха тайна предвічної пейзажної природи, чи дивовижна мелодія квітів. Це все - незабутні фрагменти першої персональної виставки художніх робіт Ігоря Оприлянського, яка відкрилася нещодавно в обласній науковій бібліотеці імені О.Ольжича. Дивовижно, але кожна його картина пронизана якимось внутрішнім сяйвом і це магнетизує, вабить, захоплює.

Навіть не віриться, що автор не є професійним художником, а лише аматором, і працює лікарем-травматологом в обласній клінічній лікарні ім. О.Гербачевського більше двадцяти років.

- Малюванням захоплювався у дитинстві, - розповідає про себе Ігор Ростіславович, - але тоді не було можливості вчитися малюванню професійно. Вже у зрілі роки, коли донька навчалася у школі, з її ініціативи знову взявся за пензлик. Добре, що зараз є і відповідна література, і багато уроків можна знайти в Інтернеті, де детально пояснюють, як працювати у тій чи іншій техніці. Тож вчуся постійно, інколи до однієї теми підходжу по кілька разів, з кожним разом намагаюся вдосконалити роботу.

На запитання про найзаповітнішу мрію скромно відповів: - Мрію досягти рівня майстра...

Дарма недооцінює свої роботи художник-аматор. Вже серед перших відвідувачів виставки знайшлися справжні поціновувачі його таланту, розпитували, чи не продає картини, чи пише на замовлення, як приходить до нього натхнення.

Ігор Оприлянський розповів, що роботи свої в основному роздаровує друзям та знайомим, частину віддав на аукціон, коли збирали кошти на лікування поранених бійців, що брали участь в АТО. Із тих робіт, що залишились, кращі (близько 40) представлено на виставці.

Автор люб'язно поділився історією творення картин, котрі найбільше цікавили відвідувачів. У його словах відчувало-

ся, що для нього малювання - це не просте захоплення, хобі, за яким проводять вільний час. Це вже частинка життя. Це його погляд на світ, на невимовну красу природи.

Вже у процесі підготовки публікації до друку виявилось, що у Ігоря Оприлянського день народження співпадає з днем народження Національної спілки художників України. Випадковість? А можливо, й ні! Отож, вітаючи з першою персональною виставкою, побажаємо йому творчого натхнення на нові роботи, на нові звершення, а ще стати членом цієї професійної спілки художників! Тобто - хай мрії збуваються!

Ярослава ПОЛІЩУК

■ 9 листопада — День української писемності та мови

Скарбниця нашої духовності

Нині у Житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олега Ольжича, у фондів основного зберігання, представлено понад 370 тисяч книг. Це наукова, виробнича, навчальна, офіційно-документальна і довідкова література з усіх галузей знань; твори художньої літератури українською, російською та іноземними мовами.

Мудре слово про мову

У відділі зосереджено понад одинадцять тисяч особливо цінних видань XVI — початку XX століття. Вони вважаються національно-культурним надбанням України та входять до Державного реєстру.

— Справжньою перлиною нашого фонду є Маргарит (збірник Сліве Іованна Златоуста) у шкіряній обкладинці, датований 1784 роком, — розповідає завідувача відділом основного книгозберігання Катерина Суровцева. — Свя-

титель Іованн відомий не лише віруючим християнам. Його спадщиною цікавляться, захоплюються науковці та літератори. Найменшою, та не менш цінною, книгою в нашому фонді є балади менестрелів (виконавця авторської пісні). Збіричок у 63 сторінки, розміром трохи меншим за коробку для сирників, було видано французькою мовою у Парижі в 1829 році. У 1963 році бібліотека купила цю книжку за 50 карбованців.

Серед видань, що збагачують нині нас, — оповідання одного з останніх представників романтичної прози в українській літературі Олексія Стожаренка; твори класика української літератури Пантелеймона Куліша; «Кобзар» Тараса Шевченка, виданий в 1860-ті роки; повість «Великий шум» Івана Франка, видана 1908 року та багато інших.

Володимир СТЕПОВИЙ.
Фото автора.

□ Хто мови своєї цурається, хай сам себе стидається.

□ Рідна мова — не полова: її за вітром не розвієш.

□ Від меча рана загоїться, а від лихого слова — ніколи.

□ Добрим словом мур проб'єш, а лихим і в двері не вийдеш.

□ За грубе слово не сердься, а на ласкаве не здавайся.

□ І від солодких слів буває гірко.

□ Коня керують уздами, а чоловіка — словами.

□ Лагідні слова роблять приятелів, а гострі слова — ворогів.

□ М'які слова і камінь крушать.

□ Шабля ранить тіло, а слово — душу.

□ Слово може врятувати людину, слово може і вбити.

□ Балакун, мов дріва бочка, нічого в собі не задержить.

□ Чоловік має два вуха, щоб багато слухав, а один язик, щоб менше говорив.

Завідуюча відділом основного книгозберігання Катерина Суровцева та заступник директора бібліотеки з наукової роботи Андрій Пивоваров.

«Рідний край — моє Полісся»

16 грудня у приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Ольжича відбується відкриття фотовиставки «Рідний край — моє Полісся» та відзначення переможців. Нині журі конкурсу визначає найкращі роботи, переглядаючи подані твори.

Цей фотоконкурс, започаткований управлінням культури облдержадміністрації, обласним

Центром народної творчості, обласною організацією Національної спілки фотохудожників України став уже традиційним. У ньому беруть участь професійні фотохудожники та аматори фотомистецтва з багатьох міст і районів області.

Мар'ян КОНДРАТЮК.
Фото автора.

Житомирщина. — 2014. — № 130—131 (09.12). — С. 6

На календарях — Житомирщина

«Житомирщина: мала Вітчизна в моєму серці» — під такою назвою в приміщенні обласної універсальної бібліотеки імені Олега Ольжича відбулася спільна виставка фотокалендарів художниці Олени Славової та фотохудожника і кіномайстра В'ячеслава Майбороди. Виставка поєднала в собі різні жанри та види образотворчого мистецтва. Оригінальні фотографії мальовничих куточків Житомира запропонував В'ячеслав Майборода, а Олена Славова зупинила свій вибір на натюрмортах, виконаних у змішаній техніці.

Один із організаторів, видавець Валерій Косенко, розповів, що цей творчий задум зрів давню і отримав утілення у проєкті. Поліці книгарень — бідні на туристичні буклети, літературу та фотоілюстрації про Житомирщину, тому ідея створення краєзнавчих видань повинна отримати гідне продовження. Тож організатори проєкту запрошують до співпраці творчих особистостей, щоб об'єднати зусилля і долучитися до шляхетної справи — популяризації краси та історичних цікавинок нашого краю.

Людмила ЛОБАЧОВА.

Житомирщина. — 2014. —
№ 133—134 (16.12). — С. 6

Звітують фотомитці

Фотовиставка «Рідний край – моє Полісся» вже давно стала в Житомирі традиційною. У цьому році вона проводиться у дванадцяті.

Як розповів голова обласної організації фотографів України Віктор Оломіч, експозицію нині складають кращі роботи фотомитців та фотозамовців нашої області. Відбиралися вони під час конкурсу, що передбачає кілька номінацій: портрет, пейзаж жанрові сцени та репортаж. На конкурс було подано 109 робіт від 24 авторів, що дещо менше, ніж було у попередні роки. Проте професійний рівень митців зростає.

Для прикладу можемо привести фотомастора із Коростишева Олександра Чорного, роботи якого нині надзвичайно професійні, майстерні, – говорить пан Віктор.

Юрій Кондратюк, директор Житомирського обласного центру народної творчості, заслужений працівник культури відзначив, що цьогорічний фотоконкурс суттєво відрізняється від попередніх тому, що він відбувся під патронатом державної структури (управління культури облдержадміністрації), що стала своєрідним суворим цензором. Роботи на розгляд журі подавалися без вказівки на автора, що дозволило оцінювати їхню художню досконалість, і не відволікатися на іменитість майстра.

Отож, переможці в конкурсі вже отримали дипломи та грошові винагороди, а їхні роботи представлені на розсуд відвідувачів Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О.Ольжича.

Ярослава ПОЛІЩУК

Феєрверк творчості до поважного ювілею

Дивовижна експозиція, де представлено вишивки з поліськими мотивами, серветки з національними символами, ляльки-мотанки в національному стилі, травомітанки, сувеніри, подарунки до Нового року, малюнки, композиції, розписи на склі, панно, віночки, букети, картини, настінні та інші прикраси, приваблює нині всіх відвідувачів обласної наукової універсальної бібліотеки ім. О.Ольжича.

Це традиційна виставка-звіт вишіванців гуртка образотворчого та декоративно-ужиткового відділу Житомирського центру творчості дітей і молоді. Проте цього року вона незвичайна, бо саме 25 грудня виповнюється 80 років центру Отож, вона повністю присвячується ювілею закладу.

Ми ретельно готувалися до відкриття виставки, відбирали кращі роботи вишіванців, дуже довго монтували, як завжди сперечалися, адже

намагалися показати все найкраще, створене за рік, – розповідає Оксана Арбузова, керівник «Зразкового художнього колективу» гуртка «Рукоділля» ЦТДМ. Тут багато робіт наших вишіванців, котрі визнано було кращими на обласних конкурсах. Наприклад, ось роботи моїх вишіванок Софії Ольги та Довгань Ольги, що були відзначені нагородою у конкурсі «Космічні фантазії». Нині вони вперше виставлені на такий широкий загал. Є роботи, які

підготували юні умільці центру до виставок «Поліські візерунки», «Зимова казка», «Веселий дивосвіт». Організатори цих творчих форумів вручали дитячі дипломи переможцям нашої вишіванської виставки.

Цьогоріч українське рукоділля стало дуже популярним. Зараз у моду повертаються автентичні мотиви та патрістична тематика. Відвідувачі виставки особливо цікавляться вишивками, вишіванками старовинними поліськими орнаментами, а також роботами, приуроченими до 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка, яких дуже багато. Однією з непереможних робіт є портрет Великого Кобзаря, який вишила бісером школярка Дар'яна Кучер.

Отож, виставку «Творчість дарує радість», котра об'єднала кілька сотень дитячих творчих робіт, можна поглядитись впродовж місяця в обласній науковій бібліотеці до 16 січня.

Ярослава ПОЛІЩУК

Житомирське Полісся — рідний серцю край

У приміщенні обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Олега Ольжича за сприяння управління культури облдержадміністрації, обласного Центру народної творчості, обласної організації Національної спілки фотохудожників України відбулися відкриття фотовиставки «Рідний край — моє Полісся» та нагородження переможців фотоконкурсу.

За словами фотохудожника, члена журі конкурсу Віктора Одремча, традиційно активну участь у конкурсі взяли не лише досвідчені фотомайстри, а й фотоаматори, зокрема, студенти Житомирського коледжу культури і мистецтва ім. Івана Огієнка. Загалом журі розглянуло 109 робіт 24 авторів. На жаль, через фінансові труднощі цього року кількість учасників конкурсу та представлених ними робіт зменшилася. Незважаючи на це, організаторам вдалося відібрати для експозиції найкращі фотороботи, а журі шляхом таємного голосування визначило переможців.

У номінації «Пейзаж» відзначені Юрій Белов (Новоград-Волинський) за роботу «Перший сніг», Олександр Чорний (Коростишів) за роботу «Візерунки» і Олександр Очаківський за серію робіт «Зоряна ніч».

У номінації «Портрет» дипломи і грошові премії вручені Марині Матвійчук (Станишівка Житомирського району), Олександр Чорному (Коростишів), Костянтину Нусенку (Житомир).

Перше місце у номінації «Жанрові сцени» посіла робота «За Україну» житомирянина Михайла Кучевського.

Автор фотознімка «Бути добру» житомирянин Олександр Колісний посів друге місце. Робота Юрія Белова з Новограда-Волинського удостоєна бронзової нагороди.

За відображення поліської природи відзначені Сергій Галахметов (Житомир), Євген Шуляківський і Олександр Чорний із Коростишева.

Начальник управління культури облдержадміністрації Юрій Градовський побажав фотомайстрам здоров'я, творчої наснаги та віддзеркалювати у своїх роботах лише мирні миттєвості.

Володимир СТЕПОВИЙ.